

po deželi svoji deliti semena poterjenih novih reči, gotovo bi bila ta naj krajši pa tudi naj gotoviši pot med ljudstvo spraviti dobre reči.

Iz Skerbine na Krasu 14. sušca. Dovolite v „Novicah“ povedati, da sta mladi mojster Jakob Špik iz Bukovega blizo Tomina in njegov pomočnik Andrej Novak iz Kostanjevice za cerkev v Kostanjevici naredila zale in tako dobre orglje z 16 registri, da zaslužita očitno pohvalo umetnosti svoje. Naznanjaje to pa moram tudi pristaviti, da gosp. kaplan Jernej Fakin si tako lepo prizadevajo za spodobno okinčanje te hiše božje, da se smé po pravici šteti med naj lepši na Krasu. Hvala, komur hvala gré. Bunc.

Iz Koprivnika na Dolenskem. J. M. V 18. listu „Novic“ sem omenil od letošnje lakote, ki se tu in tam po mojih soseskah, ko tužen strašljivec, že okrog plazi in na spomlad še huji biti žuga, kar mi doide pismice iz Ljubljane, v katerem mi častito vredništvo pošlje 31 fl., ki sta mu jih izročila dobrotnik gosp. Mühl-eisen iz Ljubljane in gosp. Pik iz Breše za tukajšne reve, ki jih je Bog z obilo otroci, pa s pičlo hrano podelil. Še, še triplejo blage in žlahne serca, ki dobro znajo, da revščina bolí. Bog, plačnik vsakega milodara, milima gospodoma stotero poverni ta datek! — Zares so nadloge pri nas silne; nova priča tega je sledeča prigodba. Neka žena, mati trojih otrok in gospodinja peterih hišnih oseb, ktere mož se po Nemškem brez Boga in blaga okoli klati, pride pred štirimi dnevi, vsa v solzah in jokaje mi v sobo, moledva in prosi me za kako pomoč ali končema za svet, kaj da naj storí, ker ji ni več živeti. Reva pravi, da okrog prosi, pa po dva, tudi tri dni ničesa ne dóbi, da bi otročajem kako kosilice napravila. Kamor se podam in prosim za milodar, je rekla, mi vsak z ramama pomiga, da se bode tudi njemu kmalo taka godila, in če tudi z veliko silo pri kakih boljkih za en prikuhlej vkupej spravim, nas šestero okrog mize posede, se spopademo, in naglo, ko blisk, je po skledi, ne da bi si lakot potolažili, ampak le življenje prihranili. Vse je dobro, bodi bobovca ali slama, in nihče si ne zbera, da je le za ljudi. Bog pomagaj!

Iz Ljubljane. Včeraj je v sploh dobro obiskovano gostivnico „pri slonu“ vrelo posebno veliko ljudi — gledat zlo redek prikazek, namreč živinče, čigar mati je krava, oče pa jelen. Kmet Vovk iz Zabreznice na Gorenškem je prignal dve kravi s teletoma v Ljubljano, od kodar jih je mislil, ker ta naravoslovska imenitnost za-nj nobene važnosti ni imela, po navadi v Terst na prodaj gnati. Predsednik kmetijske družbe gosp. Terpinc pa je kupil vse 4 živinčeta, da je imenitnost ta v deželi ostala. Omenjeni polután (Bastard) je le v glavo popolnoma tèle, pa ušesa so že bolj jelenove in med nastavkoma govejih rogov se ošlata na čelu nastavka jelenovih rogov; scer pa je po celem životu v nekterih delih popolnoma, v drugih pa zlo jelenu podoben; blato je popolnoma jelenje, in to očiten dokaz tudi notranje jelenje nature. Mati tega polutána, ki je 3 tedne star, je bila celo poletje na planinah pod Zelenico, kamor se jelen iz Koroškega lahko zaíde; letos so tudi košuto na teh gorah vstrelili. Važno bo od mesca do mesca viditi, kako se bo izrasovalo živinče.

Novičar iz mnogih krajev.

Za letošnjo obertnijsko razetavo v Munakovem se dosihmal še ni toliko obertnikov oglasilo, kakor se je pričakovalo. — Za zidanje národnega glediša v Pragi je v „Pražsk. novin.“ razpisano darilo od 1000 fl. za naj bolji načert tacega poslopja, ktereга stroški so

prerajtani na 150.000 fl.; kdor pa za unem naj bolji načert predloží, prejme 300 fl. — Iz Turškega je prišla te dni važna novica, da so Rusi 23. t. m. pri Galaču brez vsega upora, pri Braili pa z veliko silo čez Donavo v Dobrudžo šli, vsih skupej okoli 30 000; najnovjši novica pa je, da so nek Rusi 25. t. m. tudi pri Tulči čez Donavo udarili in zoperstavo Turkov uničili. V starih rusovsko turških vojskah so turški vojskovodji v Dobrudžo vselej naj več armade postavljali tako, da jih na višinah Babadaških skor nihče premagati ni mogel. Omer-paša ravna drugač, zakaj? se ne vé; on je spravil naj večjo moč v Vidin in Kalafat, na Dobrudžo ni mislil. In še zdaj gre armada za armada v Kalafat. Misli se tedaj, da bojo Turki kmalo od vsih strani čez Valahijo planili. — Da bi se bile angleško-francozke barke z rusovskimi že sperle na črnem morju, se ni poterdilo. — 27. t. m. sta angleška kraljica in francoski cesar v državnem zboru očitno napovedala, da bota vojsko začela zoper rusovskega cara, in admiral Napier je nek že ukaz dobil, berž ko vreme dopustí, začeti vojsko, s katero bo nek naj pred napadel Reval in Korono z 11.000 topovi na barkah. Francozka armada ne bo nek pred mescom rožnikom vsa na bojišču. Turki stare korenine so zlo nejevoljni, da je sultan podpisal pravice kristijanom, po kterih bo prihodnje v sodijah polovica Turkov, polovica kristijanov. Res je pa, da ste mu angleška in francoska vlada popolnoma roke zvezale, ker brez nju vprihodnje ne more nič početi. Na rajtingo novega zajema ste mu poslale vsaka 10 mil. frankov. — Gerki so kakor s kropom politi, odkar so iz skrivnih pomenkov cara rusovskega zvedili, da po nobeni viži ne bo terpel nove osnove gerškega carstva, nobenih prenaredb, nobene svobode, ampak da jim hoče bitile „pokrovnik“. — Ker se gerška vlada ne obnaša tako, kakor sultan želi, je razderla prijateljsko zavezo z njo, in turški poslanec je zapustil Atene. Nova zamota! — 26. t. m. popoldne ob 5³/₄ uri je neki dosihmal še ne iznajden človek zabodel v trebuh po ulicah sv. Lucije gredočega vladarja vojvodine Parmeske na Laškem tako grozovito, da je drugi dan umerl. Vojvoda Karl III. po imenu, še le 30 let star, je po odpovedbi svojega očeta nastopil vladarstvo 1849; mati njegova je sestra prejšnje naše cesarice Ane; žena vdova, hči vojvoda Berryškega, je v imenu starejega sina, ki še ni 6 let star, prevzela vladarstvo in v nastopu vlade razpustila poprejšnje ministre. Mesto je mirno.

Pogovori vredništva.

Gosp. P. na S.: Troje sostavkov smo prejeli, hvala lepa. — Gosp. K.: Spis o T. smo prejeli; če bo moč, ga bomo porabili, ker o T. je bilo že veliko v „Novicah“. „Sr. zdr.“ bomo gotovo natisnili, hvala lepa! — Gosp. J. V. v V.: Spis o „noš na Sl.“ smo za natis prejeli in Vas lepo zahvalimo. — Gosp. J. Š. v C.: Vaši doneski za besednjak so nam zmirom dragi.

Stan kursa na Dunaji 30. marca 1854.

Obligacije	5 %	81 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	77 ¹ / ₂ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	70 ¹ / ₂ „	Windišgrac. „ „ 20 „	26 ³ / ₄ „
dolga	4 „	64 „	Waldstein. „ „ 20 „	28 ³ / ₄ „
	3 „	52 ³ / ₄ „	Keglevičeve „ „ 10 „	10 „
	2 ¹ / ₂ %	42 ³ / ₄ „	Cesarski cekini.	6 fl. 32
Oblig. 5 % od leta 1851 B	106 „		Napoleonor (20 frankov)	11 fl. 12
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	79 ³ / ₄ „		Suverendor	19 fl. —
Zajemi od leta 1834 . . .	202 „		Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . . .	111 ¹ / ₂ „		na 100 fl.	41 ¹ / ₂ fl.

Loterijske srečke:

na Dunaju {	36. 15. 74. 45. 27.
v Gradcu {	29. marca 1854: 12. 79. 75. 52. 26.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 8. april 1854.